

Rozhovor

Jan Burian

Slova jsou křehká
Křehká jako sklíčka
Pozor kam šlápneš
Zbyde jemný prach

Radši teď počkej
Kroť svůj dech i víčka
Slova jsou smítka
Z lékárenských vah

Co teprv věty
Ano Prosím Věř mi
Malinko cukneš
Přetrhne se nit

Korálky zmizí
V škvírách pode dveřmi
Najednou jich máš
Plnej prázdněj byt